

[Formanden.]

i kommuneskole afsluttede han sin skolegang i De forenede Kirkeskoler. I nogle år derefter var han på handelskontor, men trangen til videre uddannelse drog ham, så at han i 1902 tog lærereksamen på Vesterbros Seminarium. Den unge initiativrige mand opnåede 1906 ansættelse ved Brande kommunale skolevæsen, og i denne lærergerning forblev han, indtil han i november 1935 kaldtes til kirkeminister i Stauungs andet ministerium.

Til denne udnævnelse, som i øjeblikket forekom mange overraskende, havde Johannes Hansen kvalificeret sig ved et mangeårigt energisk og dygtigt politisk arbejde. Som kommunalpolitiker beklædte han efterhånden som repræsentant for socialdemokratiet poster bl. a. i Brande sogneråd, Vejle amtsråd og Vejle amts skatteråd, og overalt blev han en værdsat tillidsmand, der med stor flid og grundighed gik ind for de forskelligartede opgavers løsning. I 1928 valgtes Johannes Hansen til landstingsmand for 5. kreds, og i arbejdet her i tinget kom hans pædagogiske forudsætninger og kommunalkundskab ham til nytte og bragte ham betydningsfulde ordførerskaber i skole- og skattespørgsmål, hverv, han røgtede med den saglige vægt, som betinges af et omfattende praktisk kendskab til problemerne.

Som kirkeminister blev Johannes Hansen først og fremmest den dygtige og loyale administrator. Ved smidig forhandlingsevne og klart omdømme skabte han respekt om sin varetægtelse af den til tider vanskelige post som den øverst ansvarlige for folkekirkens anliggender. Den rekonstruktion af ministeriet, som besættelsen nødvendiggjorde, medførte hans afgang som kirkeminister i juli 1940.

Fra april 1939 til oktober 1947 var Johannes Hansen medlem af folketinget og fra januar 1948 til sin død tingvalgt medlem af landstinget.

For socialdemokratiet har Johannes Hansen været en god mand. Han fik i tidens løb overdraget talrige hverv indenfor arbejderbevægelsen, og hans partifæller vil med taknemlighed huske hans store og betydningsfulde arbejde, herunder også hans indsats som partisekretær i Socialdemokratiske Forbund i de kritiske år 1941—45.

Landstinget vil mindes Johannes Hansen som en flittig og trofast medarbejder og som en venlig og elskværdig kammerat, der havde sans for de små, muntre lysglimt i tilværelsen. Han var et velbegavet menneske, der stilfærdigt og pligtopfyldende imødekom et indholdsrigt livs mangeartede krav.

Den 3. august døde tingets medlem for 7. kreds, redaktør *Poul Niclasen*, efter årelang sygdom og en tiltagende svækkelse, der længe havde hindret ham i aktivt at tage del i landstingets arbejde.

Poul Niclasen indtog en særstilling iblandt os, idet hans politiske arbejde fornemmelig var viet Færøerne, hvis ca. 30 000 indbyggere han repræsenterede i dette ting. Niclasen var født 1889 i Thorshavn, gik i real-skole og blev udlært som typograf, i hvilken egenskab han — også for at lære Danmark nærmere at kende — i årene 1913—14 arbejdede i Aarhus og Silkeborg. I 1918 blev han redaktør af Færøernes største blad, „Dimmalætting“, sambandspartiets organ. 1929—36 var han medlem af Thorshavns byråd, og i tre perioder var han medlem også af øernes lagting, hvortil han valgtes første gang allerede i 1916.

Poul Niclasen var således fortrolig med offentlig gerning, da lagtinget i oktober 1936 valgte ham til Færøernes landstingsmand med stemmer fra såvel sambandspartiet som socialdemokratiet. Skønt han her i tinget gik i valggruppe med socialdemokratiet, følte han sig dog altid som en uafhængig repræsentant for Færøerne. I hele sit politiske arbejde søgte Niclasen at virke som